

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

32/2016

Płock – dnia 21 listopada 2016 r.

144

LIST BISKUPA PŁOCKIEGO NA ROZPOCZĘCIE NOWEGO ROKU LITURGICZNEGO I DUSZPASTERSKIEGO

„Idźcie i głoscie... W rodzinie i przez rodzinę!”

Umiłowani Diecezjanie,

1. W minioną niedzielę we wszystkich świątyniach naszej Diecezji wraz z całym Kościołem w Polsce wołaliśmy: „**Nieśmiertelny Królu Wieków**, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! W Roku Jubileuszowym 1050-lecia Chrztu Polski, w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, my, Polacy, stajemy przed Tobą, by uznać Twoje Panowanie, poddać się Twemu Prawu, zawierzyć i poświęcić Ci naszą Ojczyznę i cały Naród”. Tym wymownym aktem zamknęliśmy w naszej Ojczyźnie Jubileusz Miłosierdzia, a zarazem rok obchodów 1050-lecia Chrztu Polski – rok znaczący także w życiu naszej Diecezji! Znaczący, bo jeszcze tak niedawno Pani Jasnogórska odwiedzała nasze parafie, a latem przyjmowaliśmy w naszych wspólnotach i rodzinach młodych ludzi i ich duszpasterzy z Armenii, Włoch, Ukrainy, Francji i USA – uczestników Światowych Dni Młodzieży. Tysiące młodych z Diecezji udało się na te Dni do Krakowa, by tam razem z Papieżem Franciszkiem, ze swoimi biskupami i z milionami rówieśników z całego świata dzielić się radością wiary.

2. Dzisiaj przeżywamy już **pierwszą niedzielę Adwentu** – niedzielę, która otwiera nowy rok liturgiczny. Fioletowy kolor szat i wystrój świątyni przypominają nam, że jest to okres pełnego skupienia oczekiwania na Boże Narodzenie i czuwania, które ma nas przygotować na przyjście Pana w Dniu Sądu Ostatecznego. Kościół wie od Jezusa i od wieków naucza, że będzie to Dzień Sądu z miłości; z tego, czy – jak słyszeliśmy przed chwilą w słowie Bożym – umieliśmy żyć „przyzwoicie jak w jasny dzień”. Mimo to, w Ewangelii Jezus ostrzega nas, że Jego powtórne przyjście nie będzie idyllą. „Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona”. „Czuwajcie więc – wzywa nas – bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie”.

3. Głęboki sens tego wezwania przedstawił Papież Franciszek podczas wieczoru czuwania na *Campus Misericordiae* w Krakowie. „Nie przyszliśmy na świat – mówił wtedy – żeby uczynić z życia kanapę, która nas uspi; przeciwnie, przyszliśmy, aby zostawić ślad. To bardzo smutne, kiedy przechodzimy przez życie nie pozo-

stawiając śladu. Aby pójść za Jezusem, trzeba zdecydować się na zamianę kanapy na parę butów, które pomogą ci chodzić po drogach, które mogą otworzyć nowe horyzonty, nadających się do zarażania radością, tą radością, która rodzi się z miłości Boga”. Dlatego Kościół w Polsce pragnie, żebyśmy rozpoczynający się dzisiaj **Nowy Rok Tajemnic Pana** przeżywali w duchu świadectwa pod hasłem: **Idźcie i głosście!** Ze swej strony chciałbym je poszerzyć: **Idźcie i głosście... w rodzinie i przez rodzinę.** Przecież ponad 90% członków Kościoła, to małżonkowie, rodzice i dzieci, babcie i dziadkowie! To wy, Umiłowani, jesteście wezwani do świadectwa o Jezusie, do przenikania świata Ewangelią, do świadectwa, że małżeństwo i rodzina jest powołaniem! Że w związku z tym decyzja o zawarciu małżeństwa i założeniu rodziny powinna być zawsze owocem rozeznania powołania – **rozeznania małżeńskiego powołania!** Oznacza to, że do małżeństwa trzeba dobrze się przygotować, najlepiej przez całe dotychczasowe życie – życie młodego, ale dojrzałego już człowieka, gotowego do obdarowania nie byle jaką miłością, ale miłością odpowiedzialną, wierną i mającą na uwadze dobro ukochanej osoby.

4. Bądźcie, Kochani, świadkami, że **sakrament małżeństwa** nie jest chwilą, choćby najpiękniejszą, lecz drogą – drogą z Jezusem i do Jezusa, drogą wzajemnego uświęcania się, drogą przemiany miłości od zmysłowego oczarowania po prawdziwą przyjaźń! Że macierzyństwo i ojcostwo jest i pozostaje przez całe życie szlachetnym powołaniem. Że dziecko, także to dopiero wzrastające po sercem matki, jest i będzie zawsze kochane. Że kochana i piękna jest babcia i że ważny jest dziadek. Że w chrześcijańskiej kulturze nikt nie grozi nikomu aborcją, nie straszy starością, nie domaga się eutanazji, bo wystarcza nam wiary w Opatrzność, wystarcza czułości, wystarcza sił do opieki!

5. Idźcie również i świadczcie, że rodzina może być i jest receptą na udane człowieczeństwo. Co bowiem jest większym kapitałem dla naszej narodowej wspólnoty, dla Ojczyzny niż prawdziwe człowieczeństwo? W związku z tym naprawdę wypada się cieszyć, że **państwo polskie zaczyna tak mądrze inwestować w rodzinę.** Nikt przecież – jak pisze papież Franciszek – nie może myśleć, że osłabienie rodziny, opartej na sakramentalnym małżeństwie, jest czymś, co społeczeństwu przynosi korzyści. Jest wręcz odwrotnie: takie osłabianie wyrządza szkodę dojrzewaniu ludzi, kultywowaniu wartości społecznych i duchowemu oraz moralnemu rozwojowi narodu. Dlatego z radością przyjmując dotychczasowe działania, czekamy na więcej: w sferze stwarzania perspektyw pracy w Polsce, w sferze budowy tanich mieszkań, a przede wszystkim w sferze przekształcania szczególnie „zabałaganionej” pod tym względem kultury – kultury życia, kultury relacji międzyludzkich i wzorów mądrego postępowania. Wielką szkodę wyrządza dzisiaj rodzinie promowanie **kultury tymczasowości** w kulturze masowej, specjalizującej się wręcz w propagowaniu sytuacji, w których ludzie, często znani i lubiani, bez trudu i zahamowań przechodzą z jednej relacji uczuciowej do drugiej, zdradzają się, pokazują, że miłość tak jak w internecie można podłączyć lub odłączyć i równie szybko zablokować...

6. A przecież jest faktem, że 80% młodych Polaków wciąż w hierarchii wartości najwyżej stawia **szczęście rodzinne**. Bądźmy szczerzy – potwierdza te dane papież Franciszek – osoba zakochana najczęściej nie planuje, że zawierany przez nią związek małżeński będzie tylko „na próbę” – kto intensywnie przeżywa radość zaślubin, nie myśli o czymś przelotnym. Rodzice i inne osoby towarzyszące celebracji sakramentu małżeństwa także mają nadzieję, że będzie on trwał do końca. A przede wszystkim dzieci nie tylko chcą, aby ich rodzice się kochali, ale także by byli wierni i zawsze pozostali razem. Te i inne znaki wskazują, że do samej natury miłości małżeńskiej należy otwarcie na wierność „póki Bóg nas nie rozłączy”. Bądźcie więc świadkami, że w małżeństwie istotną rolę odgrywa słuchanie, akceptacja, dialog, poznawanie siebie i uznanie. Świadczyć, że w Waszej rodzinie – jak wciąż powtarza papież Franciszek – potraficie często używać trzech słów: „proszę”, „dziękuję” i „przepraszam”. To są trzy słowa klucze! – woła Ociec święty. W rodzinie, w której umiemy prosić o pozwolenie; w której szczerze mówimy: „dziękuję”; w której potrafimy się przepraszać, panuje pokój i radość. Pielęgnujcie więc, proszę, te proste słowa i naturalne gesty, które wyrażają małżeńską i rodzinną miłość.

7. Drodzy Rodzice, świadczcie w Waszej rodzinie i przez Waszą rodzinę, **jak ważne jest wychowanie!** Owszem, jest ono dzisiaj trudne! Pokazujcie jednak, jak dużo uczycie się od Waszych dzieci i jak bardzo chcecie je wychowywać w duchu Ewangelii! Pamiętajcie przy tym, że tożsamość człowieka, wiele jego postaw kształtuje się w bardzo wczesnym okresie życia i że nie ma tu miejsca na eksperymentowanie ani z płcią, ani z wiarą. Sami najlepiej doświadczać, jak cudowną rzeczą jest ukształtowanie z pomocą Ducha Świętego serca dziecka miłującego Boga, wdzięcznego, spieszącego z pomocą; serca wolnego od próżności, od zwracania się do rozmaitych bożków, których tylu mamy nas w tym biednym świecie. Dbajcie o zakorzenienie Waszych dzieci w tradycji rodziny i Ojczyzny: niech słuchają wspomnień babć i dziadków, zbierają razem z Wami rodzinne pamiątki, fotografie i filmy, wchodzą do grup rekonstrukcyjnych, drużyn harcerskich i zespołów ministranckich! Uczcie Wasze potomstwo ducha poświęcenia i oddania, pokazując, ile prawdziwej satysfakcji przynosi opieka nad starszą, chorą matką czy ojcem, jak naturalną rzeczą jest opieka w rodzinie! Reagujcie natomiast natychmiast na każdy przejaw braku szacunku dla osób niepełnosprawnych lub jakiegokolwiek akty przemocy!

8. **Błogosławcie, Kochani, swoje dzieci** wyruszające do szkoły, idące do Pierwszej Komunii, proszące o takie błogosławieństwo w dniu zawierania sakramentu małżeństwa czy sprawowania prymicji! Pokazujcie, jak dobre i pożyteczne jest rodzinne przeżywanie Eucharystii w niedzielę, rozmowa o Ewangelii i o homilii, której wysłuchaliście, wspólny obiad! Jaką radość i satysfakcję przynosi wspólne przygotowanie lampionów na roraty, przeżywanie wigilii, dzielenie się opłatkiem i śpiewanie kolęd, a w Uroczystość Objawienia Pańskiego wspólne wędrowanie w Orszaku Trzech Króli!

9. Na koniec z serca dziękuję licznym katechetom i nauczycielom, pedagogom i wychowawcom, którzy w naszych szkołach współdziałają z rodzinami i na rzecz rodzin. Słowa szczerzej wdzięczności kieruję do wszystkich **wspólnot i organizacji prorodzinnych**: Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, Kościoła Domowego, Ruchu Rodzin Nazaretańskich, Akcji Katolickiej, Centrum Pomocy *Metanoia*, Parafialnych i Międzyparafialnych Poradni Rodzinnych. Dziękuję Zespołowi 43. Synodu Płockiego, który stworzył głęboki i praktyczny dokument „Obrona i promocja rodziny”. Ufam, że w jego duchu – synodalnym duchu będzie owocnie pracował Wydział do Spraw Rodzin, który niedawno powołałem do życia w naszej Kurii Diecezjalnej.

10. **Na cały Wasz trud, na religijne przeżycie Adwentu**, czasu wyciszenia i ro-ratnego czuwania z Niepokalaną, wszystkim Wam, Kochani – Katolickim Rodzi-nom, a także Rodzinom, które żyją w sytuacjach nieregularnych, lecz starają się kochać Jedyne-go Dawcę Miłości i wychowywać po Bożemu potomstwo; Mamom i Ojcom samotnie, ale z tym większym oddaniem wychowującym dzieci; Wdo-wom i Wdowcom; Umiłowanym Braciom Kapłanom i Siostram Zakonnym posłu-gującym rodzinom – z serca błogosławię w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego.

Płock, dnia 19 listopada 2016 r.

Wasz biskup Piotr

ZARZĄDZENIE: List Pasternski Biskupa Płockiego należy odczytać wiernym, w ramach kazania, w I Niedzielę Adwentu – 27 listopada br., podczas wszystkich Mszy świętych.

Płock, 21 listopada 2016 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 21 listopada 2016 r.

Nr 2651/2016

Ks. Piotr Orzywański

Za zgodność